

dringer, og tilbageholde dem, indtil lovforslaget er gennemført.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg er ansvarlig for, at vi har et effektivt og velbevaret lodsvæsen i Danmark, og det ansvar agter jeg at leve op til. Derfor er det klart, at når og hvis der kommer ændringer omkring lodsvæsenet frem, skal det jo stadig væk kunne opfylde det formål at sikre effektiv og billig og sikker lodsnings. Og i det lys vil jeg selvfølgelig også se på de foreslåede strukturændringer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 96

Per Kaalund (S):

Vi var jo i forrige uge desværre vidne til endnu en tragisk ulykke i Irak med vores styrker dernede. Og det bringer mig til at spørge ministeren: I lyset af de anslag, der er i den sydlige del af Irak i vores område omkring Basra og endnu værre oppe nordpå omkring Bagdadområdet, er sikkerheden så i højsædet?

Vi går jo alle sammen ind for, at der skal være størst mulig sikkerhed omkring vores styrker dernede. Men mit spørgsmål går i og for sig på, om man nu er nødt til at tage så mange foranstaltninger omkring selvbeskyttelse, altså det at passe på hinanden, som jo er meget vigtigt også i denne opgave, at man mister sigtet med de opgaver, som man rent faktisk er sat til at udføre, dvs. almindelig overvågning og også deltagelse i nogle genopbygningsopgaver af forskellig art i den sydlige del af Irak i Basraområdet.

Er vores egentlige aktiviteter efterhånden blevet reduceret så meget, at vi stort set bruger al tiden på, havde jeg nær sagt, at passe på os selv, som selvfølgelig er vigtigt?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det korte svar er nej. Og jeg vil godt uddybe det lidt.

Siden vi kom til Irak og frem til den 12. marts, har der været 222 angreb på de danske styrker. Desværre skete der det i sidste uge, at en ung soldat blev slået ihjel i et af de angreb.

Man kan sige, at vi i mange tilfælde har været heldige, og at soldaterne er godt uddannede, således at vi ikke har oplevet tab. Men det er ikke således, at danske styrker i øjeblikket oplever flere angreb, end det er tilfældet, hvis vi ser bag-

ud. Tilbage i april 2004 var vi oppe på 18-19 angreb, og i februar måned i år var vi på omkring 9, og her i marts er vi indtil nu, så vidt jeg husker, på 5 eller 6, så der er ikke tale om markant flere angreb på de danske styrker.

Kl. 13.10

Lad mig så også sige til spørgsmålet om, hvorvidt vi kun passer på hinanden: Nej, det gør vi ikke, vi løser stadig væk den opgave, der hedder, at vi skal træne irakiske politifolk, at vi skal træne irakiske militærfolk, og at vi skal løse nogle opgaver, som gør det lettere at være iraker, altså nogle små CIMIC-opgaver, humanitære opgaver og samtækningsprojekter.

Per Kaalund (S):

Jeg takker for svaret. Opfølgende vil jeg gerne stille et spørgsmål om det materiel, vore styrker i Irak har. Vi har jo været enige om, at vi helst skal køre med det højest mulige sikkerhedsniveau der, det vil sige pansrede mandskabsvogne, og hvad der ellers er behov for. Der findes jo forskellige typer, og mit spørgsmål går på, om det er sådan, at vi rent faktisk har materiel på det høje niveau, vi bør have, så vi bedst muligt beskytter vores soldater imod bl.a. vej bomber.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Styrken i Irak råder over alt lige fra pansrede køretøjer til letpansrede køretøjer og upansrede køretøjer, og det er således, at det ikke bliver en beslutning truffet i København, hverken i Forsvarskommandoen eller i Folketinget, som afgør, hvilke typer køretøjer man skal køre i, for det er meget afhængigt af den situation, man er i.

Der er jo ingen tvivl om, at isoleret set kunne man sige: Hvorfor kører vi ikke altid rundt i store, pansrede køretøjer, for det må yde en bedre beskyttelse end de let pansrede køretøjer? Men problemet er, at distancen mellem lokalbefolkningen og vores soldater bliver større, hvis man sidder – populært sagt – buret inde i store, pansrede køretøjer. Den bedste beskyttelse af vores soldater, den bedste beskyttelse, vi har, er at have et tæt samarbejde med de civile irakere, fordi de civile irakere jo mange gange også hjælper vores soldater med at fortælle, hvor der eksempelvis kunne være angreb.

Så derfor kan man ikke give et entydigt svar, men der er materiel – gående fra pansrede køretøjer til upansrede køretøjer – til rådighed for vores soldater i Irak.